

La pudor de l'NS 88

“ Això fa molta pudor”, van dir els policies danesos de la Brigada Antiterrorista, poc després de detenir cinc neonazis especialitzats a enviar cartes-bomba a tort i a dret (vegeu “Confidencial” del 21 de juliol d’aquest any).

El nas no els enganyava: darrere el petit grupuscle de fanàtics de la creu gammada, els investigadors escandinaus van descobrir la teranyina d’una nova organització desconeguda fins ara, anomenada “NS 88” (que vol dir “National Socialism Heil Hitler”; la H és la vuitena lletra de l’alfabet). L’enigmàtica NS 88 es va constituir la primavera del 1994, just després d’una següida de manifestacions antinazis que van obligar a desmantellar dos centres de distribució de propaganda hitleriana situats en uns poblets a tocar la frontera alemanya. N’és el màxim organitzador Marcel Schilf, un danès d’origen alemany molt lligat a l’equip anglès de música nazi anomenat Blood and Honour, i que també treballa amb la companyia sueca de discos Wasakaaren RR/Ragnarok Records, de la ciutat de Helsingborg.

La investigació de les activitats de l’NS 88 a Dinamarca encara no és del tot acabada, però els especialistes de la policia que se n’encarreguen asseguren que, aquestes activitats, representen un veritable “trencament” amb les formes tradicionals de propaganda utilitzades fins ara pels adeptes de les idees nazis –normalment presentades en forma de llibres, opuscles o pamflets– i que innoven les maneres d’agitar adreçades als joves.

L’objectiu central de l’NS 88 és de distribuir música nazi, en format de compacte o vídeo, i la seva ràpida expansió arrenca, curiosament, a la davallada del partit nazi danès, Danmarks Nationalsocialistiske Bevægelse (DNSB), l’any 1992, deguda a una “revolta dels joves” de l’interior. A partir d’aquest moment, els dirigents històrics de la formació nazi salten de la primera línia i apareix una generació jove molt menys orientada teòricament, però que dóna molta més importància a les accions de carrer i als enfrontaments amb les formacions polítiques rivals.

Abans de perdre protagonisme dins el complex embull d’organitzacions neonazis daneses, el DNSB ja mantenia excel·lents contactes amb grups de l’exterior del país i cooperava amb tot un ventall d’organitzacions del continent europeu tallades amb el mateix patró. Riis Knudsen, el primer líder, va arribar a ocupar posicions de relleu dins el moviment feixista internacional, però, inexplicablement, el seu partit mai no va poder establir relacions fortes amb els grups nazis de les illes britàniques. Aquesta situació va canviar quan els joves van “assaltar” la cúpula del partit;

els contactes amb organitzacions britàniques, com Combat 18 o National Socialist Alliance, van pujar ràpidament. Van precedir, en definitiva, la cooperació amb l’organització sistemàtica de manifestacions, la participació en concerts i tota mena d’ajuda comercial al moviment de música nazi.

En acabat va venir la fundació de l’NS 88 i els seus integrants es van posar a treballar com boigs per enfortir les relacions internacionals. Per exemple, durant l’anomenada Marxa per Hess a la ciutat de Roskilde, el setembre del 1995, els nazis danesos van donar tot d’ajut a un grup alemany especialitzat a plantar cara, físicament, als antifeixistes. I també prestaren suport a nazis britànics tan coneguts com William “Wilf the Beast” Browning.

L’NS 88, a poc a poc, es va anar convertint en una mena d’eix central en l’organització i finançament dels grups nazis, tant a Dinamarca com a fora. Se sap la responsabilitat de l’NS 88 en l’entrada clandestina de propaganda nazi provinent d’Alemanya, en el finançament d’activitats de grups diversos utilitzant els beneficis proporcionats per la música nazi o en la important contribució econòmica a Ràdio Oasen, una emissora gestionada pel DNSB. En fi, un pou sense fons.

Marcel Schilf, el dirigent de l’NS 88 més conegut, fou detingut i interrogat amb relació a les cartes-bomba, però el deixaven anar poques hores després. Molts dels seus íntims, veient com anaven les coses, s’han estimat més de posar-hi terra entremig. La policia danesa, impassible, continua investigant i tapant-se el nas. “No és la primera vegada –diuen– que ‘hi ha quelcom de podrit a Dinamarca’. I tenim la certesa que tampoc no serà l’última.” ■

XAVIER VINADER

“Se sap la responsabilitat de l’NS 88 en l’entrada clandestina de propaganda nazi alemanya, en el finançament d’activitats de grups diversos o en la important contribució econòmica a Ràdio Oasen.”